

РЕШЕНИЕ

№ 1284

гр. София, 28.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 02.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **10449** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.
Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управлението: [населено място],[жк], бл. №463, вх. "Б", ап. № 98, представлявано от управителя Т. Г. Г., чрез представител по пълномощие адв. И. М. от САК, срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221720002297-091-001/23.02.2021 г., издаден от Т. Б. Г. -началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ в ТД на НАП С., възложил ревизията и Е. М. Н. - главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., ръководител на ревизията, изменен с Решение № 1101/16.07.2021 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ /ОДОП/ при ЦУ на НАП, в обжалваната част, с която са определени допълнителни задължения по ЗДДС за данъчните периоди м.11.2019 г., м.12 2019г., м.01.2020 г., м.04.2020 г. и м.05.2020 г. В жалбата се твърди, че оспореният РА е незаконосъобразен, необоснован и постановен в нарушение на ЗДДС, ППЗДДС и ДОПК. Сочи се, че дължимият ДДС е определен върху предполагаеми неотразени приходи без да има доказателства за това. Нарушен е принципът за обективност и добросъвестност. Не са ангажирани доказателства за реалност на доставките. Налице е противоречие с практиката на СЕС. Не е доказано наличието на предпоставките на чл.122, ал.1 ДОПК. Няма данни за извършена инвентаризация, за да се твърди че стоките лисват и са продадени. Не е доказано и плащането по процесните предполагаеми продажби. Претендира присъждането на разноски по представения списък.

Ответникът – директор на дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП чрез процесуалния си представител юрк. Б. оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител за участие в производството. Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №-22221720002297-020-001/23.04.2020 г., изменена със ЗИЗВР № Р-22221720002297-020-002/ 02.07.2020 г., ЗИЗВР № Р-22221720002297-020-003/14.07.2020 г., ЗИЗВР № Р-22221720002297-020-004/25.08.2020 г. и ЗИЗВР № ЗИЗВР № Р-22221720002297-020-005/23.09.2020 г., издадени от Т. Б. Г. - началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ в ТД на НАП С.. Със заповедта за възлагане на ревизия е възложено извършването на ревизия на [фирма] за установяване задължения по ЗДДС за данъчните периоди от 01.11.2019 г. до 31.01.2020 г. и от 01.03.2020 г. до 31.05.2020 г. Със заповедта за възлагане на ревизията съобразно изискванията на чл.113, ал.1 ДОПК са определени данните за ревизираното лице по чл.81, ал.1, т.2-5 ДОПК, както и ревизиращите органи по приходите и срокът за извършване на ревизията – 26.10.2020 г. На проверявания данъчен субект в съответствие с изискванията на чл. 113, ал. 2 ДОПК на 26.05.2020 г., е връчен екземпляр от заповедта за възлагане на ревизия. Връчени са надлежно и ЗИЗВР, съответно на 08.10.2020г.,30.07.2020г.и25.09.2020г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-22221720002297-092-001/09.11.2020 г., връчен по електронен път на 08.01.2021 г. Ревизионният доклад съдържа реквизитите по чл.117, ал.2 ДОПК. В срока по чл.117, ал.5 от ДОПК ревизираното дружество не е подало възражение срещу констатациите в РД. След връчване на РД жалбоподателят е представил оборотни ведомости и хронологичен регистър на сметка 304 „Стоки“ за всеки от ревизираните периоди, както и инвентаризационен опис към 31.05.2020 г. Ревизиращите органи са приели, че тези документи не отразяват достоверно търговските сделки на дружеството.

Ревизията приключва с РА № Р-22221720002297-091-001/23.02.2021 г., издаден съвместно от Т. Б. Г. - началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ в ТД на НАП С., възложил ревизията и Е. М. Н. - главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 24.02.2021 г.

С РА са определени допълнителни задължения по ЗДДС за данъчните периоди м. 11.2019, м.12.2019 г., м.01.2020 г., м.04.2020 г. и м.05.2020 г., в общ размер на 49 528,57,62 лв. и 1 079,61 лв. лихви за просрочие.

Ревизионният акт е обжалван по административен ред пред директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“-С. с жалба, вх.№ 53-06-1968/10.03.2021 г. по регистъра на ТД на НАП-С.,и с вх. № 23-22-482/12.03.2021г.по регистъра на дирекция „ОДОП“ С.. На основание чл.156,ал.7 ДОПК, срокът за произнасяне на директора на дирекция „ОДОП“ С. по чл.155,ал.1 ДОПК е удължен с два месеца от датата на изтичане на законоустановения по чл.155,ал.1 ДОПК срок- 18.05.2021г. със споразумение/л.58/.

С Решение № 1101/16.07.2021 г. решаващият орган е изменил оспорения РА, като е

намалил определения за довносяне ДДС за всеки един от процесните данъчни периоди. Установените данъчни задължения по ЗДДС съгласно това решение са в общ размер на 41 826,94 лв. от които 41 576,09- лв. главница и лихви – 250,85 лв. Решението е връчено надлежно на жалбоподателя по електронен път 05.08.2021г.

В хода на ревизията е установено, че декларираната дейност на дружеството през ревизирания период е търговия с тютюневи изделия. Съгласно сключения договор за наем жалбоподателят ползва магазин в [населено място], [улица] – пазар Зимница. Дружеството има две регистрирани фискални устройства и две лица, наети по трудови договори. Дружеството не притежава недвижими имоти и МПС.

В хода на ревизията са извършени следните процесуални действия:

На ревизираното лице са връчени: Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице /ИПДПОЗЛ/ № 22221720002297-040-001/09.06.2020 г. Представени са част от исканите документи.; ИПДПОЗЛ № 22221720002297-040-002/15.07.2020 г. Исканите документи не са представени.; ИПДПОЗБ № 22221720002297-040-003/25.08.2020 г. Изпратените писма с обратни разписки са върнати в ТД на НАП, с гриф „непотърсени“. Искането е връчено по електронен път на 30.09.2020 г. В дадения 14-дневен срок не са представени исканите документи. ИПДПОЗЛ № 22221720002297-040-004/23.09.2020 г.,и Уведомление № Р-22221720002297-113-001/23.09.2020г., връчени на 08.10.2020 г., с което дружеството се уведомява, че поради непредставяне на изисканите с предишните ИПДПОЗЛ документи и писмени обяснения ревизията ще приложи реда, определен в чл.122, ал.1, т.4 ДОПК. С връченото искане са изискани декларации по чл. 124, ал.3 ДОПК.

На 01.09.2020 г. е извършено посещение на търговския обект – магазин № 20 в [населено място], [улица]-пазар Зимница, за което е съставен съответния протокол № 1709763. Проведен е разговор с управителя на пазар „Зимница“. Установено е, че магазинът е с площ от 6 кв.м., видимо не се използва и е празен. На 25.09.2020 г. е извършено посещение на адреса по чл.8 ДОПК – [улица]. На този адрес е констатирано че липсват обозначителни табели на ревизираното дружество и [фирма] е непознат на адреса.

На 29.09.2020 г. е извършено посещение на посочения от ревизираното лице адрес в С., [улица] за запознаване с първичните счетоводни документи на дружеството. Установено е, че на този адрес се намира счетоводен офис. При поискване от органите по приходите на договор за счетоводно обслужване на ревизираното лице такъв договор не е представен, тъй като е сключен след ревизираните периоди. При изискване на оригинални счетоводни документи /договори, фактури, банкови извлечения, оборотни ведомости, счетоводни хронологии, аналитичност на сметка 304-Стоки и др., изискани от РЛ с множеството ИПДПОЗЛ/, са представени единствено фактури от доставчици. Съставен е Протокол КД-73 № 1744710/29.09.2020 г., с който отново са изискани да бъдат представени изисканите и непредставени документи.

От представените оборотни ведомости за периода 01.03.2020 г. - 31.05.2020 г. е установено, че сметка 304-Стоки е с начално дебитно салдо 190 791,38 лв., дебитен оборот за периода – 0,00 лв., кредитен оборот - 6 620,20 лв. и кредитно салдо към 31.05.2020 г. – 184 171,18 лв. За ревизирания период дружеството е упражнило право на приспадане на данъчен кредит, в общ размер на 49 303,86 лв. по 89 бр. фактури от [фирма], 4 бр. фактури от [фирма], 6 бр. фактури от „Сирена-98“ А и 1 бр. фактура от нотариус Г. Г.. През същия период дружеството е декларирало продажби с данъчна

основа, в размер на 51 592,48 лв. и начислен ДДС – 10 317,48 лв. Средната търговска надценка на продаваните цигари е 4,86 %.

Въз основа на събраните доказателства ревизиращият екип е приел, че са налице предпоставките за приложението на чл.122, ал.1,т.2 и т. 4 ДОПК, а именно: данни укрити приходи и воденото счетоводство не дава възможност за установяване основата за данъчното облагане. На стр. 14-16 от ревизионния доклад органите са описани кои са относимите обстоятелства по чл. 122, ал. 1 и ал.2 от ДОПК Приходните органи са приели, че закупените от дружеството цигари са реализирани в същия период на тяхната покупка. Данъчната основа по чл.122 ДОПК е определена като сбор от данъчната основа на декларираните от дружеството продажби плюс данъчната основа на недекларираните продажби, умножен по търговската надценка от 4,86%. Размерът на дължимия ДДС върху така определената данъчна основа е в размер на 51 674,47 лв.

В решението на директора на „ОДОП“С. се приема, че са налице предпоставките за приложението на чл. 122 ДОПК. Констатирано е, че ревизиращият екип неправилно е определил данъчната основа на продадените от дружеството стоки, тъй като не са взети предвид отчетените продажби от фискалното устройство. С оглед на това е изменен оспорения РА, като е намален определения за довносяне ДДС на 41 576,09 лв. и съответните лихви в размер на 250,85 лв.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Жалбоподателят е адресат на акта, засегнат неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, поради което има правен интерес от оспорване. Жалбата е подадена в срока по чл. 15б, ал. 1 ДОПК и е насочена срещу индивидуален административен акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност, след провеждане на производство по обжалването му по административен ред.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Не се установяват пороци, обосноваващи нищожността на РА.

РА № Р-22221720002297-091-001/23.02.2021 г., е издаден от компетентни органи по приходите – възложилият ревизията началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ Т. Б. Г., определен поименно и функционално в заповед № РД-01-818 / 10.05.2019 г. (л. 23 и сл.) на и.д. териториалния директор и Е. М. Н., главен инспектор приходи – ръководител на ревизията по силата на ЗВР № Р-22221720002297-020-001 от 23.04.2020 г. РА е подписан с квалифицирани електронни подписи на издателите му, валидни към датата на неговото издаване, видно от представените от ответника преки доказателства по чл. 184, ал. 1 ГПК – удостоверения по чл. 24 ЗЕДЕП, възпроизведени на хартиен носител (л. 44и сл.).

Спазена е предписаната от чл. 120, ал. 1, пр. 1 ДОПК писмена форма по образца по чл. 120, ал. 3 ДОПК с всички задължителни реквизити по чл. 120, ал. 1, пр. 2, т. 1–8 ДОПК, включително мотиви, обосноваващи от фактическа и правна страна допълнително установените задължения за данък добавена стойност в размер на 49 528.57 лева и следващите се лихви в размер на 1079.61 лева. Фактическите констатации и правни изводи на РА са допълнени и така конкретизирани чрез тези по приложения към него РД № Р-22221720002297-092-001 от 09.11.2020 г., съставляващ съгласно чл. 120, ал. 2, изр. 1 ДОПК неразделна негова част.

Ревизионното производство е проведено без допуснати съществени процесуални

нарушения. Образувано е съгласно чл. 112, ал. 1 ДОПК с издаването на ЗВР № Р-22221720002297-020-001 /23.04.2020 г. от Т. Б. Г., началник сектор "Ревизии" в дирекция „Контрол“ на ТД на НАП–С., определен по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК да възлага ревизии със заповед № РД-01-818 / 10.05.2019 г. (л. 23 и сл.).

ЗВР № Р-22221720002297-020-001 /23.04.2020 г има задължителното съдържание по чл. 113, ал. 1, т. 1 ДОПК – ревизираното лице е надлежно идентифицирано с данните по чл. 81, ал. 1, т. 2–5 ДОПК; определени са поименно и подлъжностно ревизиращите органи по приходите; конкретизирани са ревизираните задължения за ДДС и ревизираните периоди; даден е 2-месечен срок за извършване на ревизията съобразно чл. 114, ал. 1 ДОПК. Не е изтекъл преклузивният срок чл. 109, ал. 1, изр. 1 ДОПК. В рамките на ревизията от проверявания субект са изискани на основание чл. 37, ал. 2 и 3 ДОПК доказателства по нейния предмет. Инициирани са насрещни проверки по чл. 45, ал. 1 ДОПК, като ПИНП с приложенията са приобщени по преписката. Служебно са направени справки по информационните масиви на НАП. Тази доказателствена съвкупност е формирана със законосъобразно извършени от ревизиращите органи процесуални действия. Ревизията не е извършена в определения със ЗВР № Р-22221720002297-020-001 /23.04.2020 г , ЗИЗВР № Р-22221720002297-020-002/02.07.2020г., ЗИЗВР № Р-22221720002297-020-003 /14.07.2020 г., ЗИЗВР № Р-22221720002297-020-004 /25.08.2020 г. и ЗИЗВР № Р-22221720002297-020-005 /23.09.2020 г срок, но същото нарушение на административнопроизводствените правила не може да бъде квалифицирано като съществено и да обоснове отмяна на РА на самостоятелно основание.

За резултатите от ревизията е съставен РД № Р-22221720002297-092-001 от 09.11.2020 г., чието съдържание съответства на законовата норма на чл. 117, ал. 2, т. 1-10 ДОПК, към него са приложени събраните от ревизията доказателства по чл. 117, ал. 3 ДОПК.

По приложението на материалния закон:

В хода на ревизионното производство органите по приходите са приели, че са налице предпоставките на чл.122, ал.1,т.2 и т.4 ДОПК. Нормите на чл. 122 – 124а ДОПК уреждат специфичен процесуален ред за извършване на ревизионно производство по ДОПК за установяване размера на дължимите данъци и задължителни осигурителни вноски. Съгласно разпоредбата на чл. 124, ал. 2 ДОПК, в производството по обжалване на ревизионен акт при извършена ревизия по чл. 122 ДОПК, фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 ДОПК е подкрепено от събраните доказателства. Така установената презумпция за вярност на фактическите констатации е оборима и доказателствената тежест за това носи жалбоподателят. Следователно в производството по съдебно обжалване на РА, издаден по реда на чл. 122 ДОПК, в тежест на органите по приходите е да установят основанията за извършване на ревизия при особени случаи, както и спазването на императивния процесуален ред за това, а в тежест на жалбоподателя е с провеждане на пълно обратно доказване, което да обори презумпцията за вярност на фактическите констатации, обективирани в акта. За да се приложи обаче презумпцията по чл. 124, ал. 2 ДОПК, фактическите констатации, на които се позовават органите по приходите, следва да са подкрепени от надлежни доказателства, в противен случай тежестта за опровергаването им не може да се възлага на ревизирания субект. Основанията за извършване на ревизия по особения ред са изчерпателно изброени от закона в разпоредбата на чл. 122, ал. 1, т. 1-8 ДОПК.

Определянето на данъчната основа за облагане с данъци, както и размерът на последните, са нормативно установени и следва да се прилагат точно. Единствено при наличие на обстоятелства по чл. 122, ал. 1 ДОПК и при спазване на правилата на чл. 122, ал. 2 и ал. 4 ДОПК, законът дава възможност на органите по приходите да приложат установения от съответния закон размер на данъка към определена от тях основа. За целта, основанията по чл. 122, ал. 1 ДОПК следва да са безспорно установени и тежестта за това е на органите по приходите, тъй като извършването на облагане по особения ред не може да почива на предположения, а на конкретни факти обосноваващи някоя от хипотезите на чл. 122, ал. 1 ДОПК.

Доказателствената тежест в производството е указана от съда с разпореждане от 02.11.2021 г., като на страните е предоставена възможност да предприемат съответните процесуални действия.

Спазена е процедурата по чл. 124, вр.чл. 122 ДОПК за преминаване към облагане по аналог. С уведомление № Р-22221720002297-113-001/23.09.2020 г. (л. 94), надлежно връчено на пълномощник на 08.10.2020г., ревизираното лице е уведомено за установените обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 4 ДОПК – „липсва или не е представена счетоводна отчетност съгласно Закона за счетоводството...“.

От доказателствата по делото се установява, че на ревизираното лице са връчени общо четири ИПДПОЗЛ, като само в отговор на първото са представени малка част от исканите документи. – пет фактури, справка № 1, справка № 2, справка № 3, справка № 4, справка № 5 и декларация форма СЛБ-1. От извършеното посещение на посочения от жалбоподателя счетоводен офис се установява, че договорът за счетоводно обслужване е сключен след ревизирия период, а от изисканите документи са представени само фактури от доставчици. Не са представени исканите първични счетоводни документи, особено аналитичност на сметка 304-Стоки. Не са представени и доказателства за финансиране на дружеството. Обосновано ревизиращите органи са приели, че представените счетоводни документи не дават възможност за установяване на основата за данъчно облагане.

Съгласно дневниците за покупки за периода 01.11.2019 г. – 31.05.2020 г. дружеството е закупило цигари на обща стойност 294 978,51 лв., а в дневниците за продажби за същия период са декларираны продажби на стойност 61 910,96 лв. Дружеството не е декларирало ползването на склад, в който да бъде проверено наличието на заприходените стоки, заведени по дебита на сметка 304-Стоки. При посещението на посочения от ревизираното лице магазин с площ само от 6 кв.м. се установява, че същият е празен и в него няма кашони, пълни с цигари. От друга страна ревизираното лице не доказва по никакъв начин произходът на средства за закупуването на това количество цигари. В предоставената декларация Форма С.-1 е деклариран предоставен кредит от чуждестранно лице, регистрирано на Британските Вирджински острови, в общ размер на 29 800 евро, но не са представени доказателства за действителното получаване на тези средства, вкл. банкови извлечения. След като в хода на ревизията нито е установен склад или работещ търговски обект, нито е представена аналитичност на сметка 304-Стоки, нито има доказателства за произхода на средствата за разплащане с доставчиците на това голямо количество цигари, обосновано ревизиращият екип е приел, че закупените цигари са реализирани в периода на тяхната покупка и са налице данни за укрити доходи.

С оглед изложеното съдът намира за правилен и обоснован изводът на ревизиращите органи, че събраните доказателства подкрепят наличието на основанието по чл. 122,

ал.1, т.2 и т.4 ДОПК за провеждане на ревизията по особения ред на чл. 122 и сл. ДОПК. Както в хода на ревизионното производство, така и на съдебното, ревизираният не е ангажирал доказателства, които да опровергават презумптивната вярност по чл. 124, ал.2 ДОПК на фактическите констатации в РА.

Неоснователно е оплакването на жалбоподателя за липсата на предпоставки за провеждане на ревизията по реда на чл.122 и сл. ДОПК. Изводите на приходните органи се основават на презумпцията, че доставените и липсващи в склад или търговски обект стоки са предмет на последваща продажба с белезите на облагаема доставка. Допустимостта на този подход е приета с решението на СЕС по дело С-576/15. При безспорното бездействие на ревизираното лице да представи изисканите писмени доказателства и аналитичен регистър на сметка 304-Стоки, което да позволи да се извърши достоверно проследяване на движението на стоките, липсата на складова база или работещ търговски обект, където да се извърши инвентаризация, са осъществени предпоставките на чл.122, ал.1 за провеждане на ревизията по особения ред на чл.122-124 ДОПК.

Наличието на основанията по чл.122, ал.1 ДОПК има за последица презумпцията по чл. 124, ал.2 ДОПК за достоверност на фактическите констатации в ревизионния акт до доказване на противното. Опровергаването на тези констатации следва да се осъществи при условията на пълно насрещно доказване. Както в хода на ревизионното производство, така и в настоящия съдебен процес, жалбоподателят не ангажира доказателства, оборващи констатациите в РА.

Неоснователно е и оплакването на жалбоподателя за противоречие с Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 и практиката на СЕС. В Решение на СЕС по дело С-576/2015 изрично се заявява, че „липсата на счетоводна отчетност, която би позволила прилагането на ДДС и контрола върху него от данъчната администрация, може да възпрепятства правилното събиране на данъка и следователно да застрашат доброто функциониране на общата система на ДДС. Следователно правото на Съюза не е пречка държавите членки да считат такива пропуски за част от данъчна измама“. Съгласно диспозитивът на това решение „член 2, параграф 1, буква а), член 9, параграф 1, член 14, параграф 1 и членове 73 и 273 от Директивата за ДДС, както и принципът на данъчен неутралитет трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба като разглежданата в главното производство, по силата на която, когато в склада на данъчнозадълженото лице липсват стоки, които са му доставени, и свързаните с тях данъчни документи не са отразени в счетоводството на данъчнозадълженото лице, данъчната администрация може да презюмира, че данъчнозадълженото лице впоследствие е продало посочените стоки на трети лица, и да определи данъчната основа за продажбите на посочените стоки на базата на фактите, които са ѝ известни, в съответствие с правила, които не са предвидени в тази директива“. В този мисъл са и Решения на СЕС по дело С-285/09, т. 48 и 49 и по дело С-332/15, т. 56.

Неоснователно е оплакването в жалбата за неизвършването от страна на данъчната администрация на необходимите действия. Като такива се сочи липсата на инвентаризация. От доказателствата по делото се установява, че ревизираното лице не е посочило наличието на склад, където да се извърши такава инвентаризация. В търговския обект също не е установено наличието на стоки. Процесуалната пасивност на жалбоподателя не дава възможност на приходните органи да извършат каквато и да е инвентаризация и вината за това е изцяло на ревизираното лице.

По изложените съображения се налага извод за неоснователност на жалбата като насочена срещу РА, издаден от компетентен орган, при спазване на изискванията за форма и съдържание, издаден при спазване на процесуалноправните норми и в съответствие с материалния закон и неговата цел.

На основание чл. 81 ГПК във вр. с § 2 ДР на ДОПК съдът следва да се произнесе по претенциите на страните за присъждане на разноски. Ответникът не е представил списък на разноските по чл. 80 ГПК, но това обстоятелство не освобождава съда от задължението да се произнесе по тази претенция, а единствено лишава страната от правото да иска изменение на решението в частта на разноските.

С оглед изхода на спора и по аргумент от противното на чл. 161, ал. 1, изр. 1 ДОПК на жалбоподателя не се дължат разноски, като при отхвърляне на претенцията за разноски, съобразно константната практика на ВКС, не се постановява нарочен диспозитив. Предвид изхода на делото и на основание чл. 161, ал. 1, изр. 3 ДОПК в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 1784.80 лева, определен по реда на чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 ДОПК Административен съд София-град, 20 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управлението: [населено място],[жк], бл. №463, вх. “Б“, ап. № 98, представлявано от управителя Т. Г. Г. срещу Ревизионен акт № Р-22221720002297-091-001/23.02.2021 г., изменен с Решение № 1101/16.07.2021 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” при ЦУ на НАП, в оспорената част, с която са определени задължения по ЗДДС за данъчните периоди м.11.2019 г., м.12 2019г., м.01.2020 г., м.04.2020 г. и м.05.2020 г., в общ размер на 41 826,94 лв., от които 41 576,09- лв. главница и лихви – 250,85 лв.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управлението: [населено място],[жк], бл. №463, вх. “Б“, ап. № 98 да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. юрисконсултско възнаграждение, в размер на 1 784.80 /хиляда седемстотин осемдесет и четири лева и 80 стотинки/ лева за първоинстанционното съдебно производство.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: